

Leonidas Zoudros

Αγαπητοί φίλοι, καλώς ήρθατε σε αυτή τη συνάντηση για τον εορτασμό του Φεστιβάλ του Χριστού, της Ανθρωπότητας και της Καλής Θέλησης, στην πανσέληνο του ζωδίου των Διδύμων.

—

Κάθε πανσέληνος είναι μέρος μιας αδιάσπαστης αλυσίδας, ένα χαρακτηριστικό σημείο έντασης, μια γραμμή δύναμης που διαμορφώνει την σπειροειδή πρόοδο της εξέλιξης — και είναι επομένως ίσης σημασίας— όπως θα ήταν σε ένα σύμπαν που φαίνεται να «αποτελείται» από διαφορετικές μορφές, εκδηλώσεις, γεγονότα, αλλά στην ουσία είναι μόνο η αντανάκλαση μιας άπειρης, ανεξιχνιάστης, απόλυτης αλήθειας.

Ωστόσο, η πανσέληνος των Διδύμων έχει αναμφισβήτητα τη δική της ιδιαίτερη σημασία. Δίνει έμφαση στη σχέση του Χριστού με την ανθρωπότητα — την ανθρώπινη οικογένεια, το βασίλειο του οποίου όλοι εμείς εδώ αποτελούμε μέρος. Αυτή η σχέση είναι πολύ πιο στενή από ό,τι φαίνεται να υποδηλώνουν οι περισσότερες θρησκείες, όπου ο Χριστός θεωρείται συχνά ως μια απόμακρη θεία οντότητα.

Ο Χριστός έχει σταθεί ενώπιον της Ιεραρχίας ως ηγέτης και αντιπρόσωπος της ανθρωπότητας, «ο πρωτότοκος εν πολλοίς αδελφοίς».¹ Σε ανθρώπινη μορφή, «επέδειξε μια θειότητα που είναι δυνατή για όλους μας» {Lucis Trust #271149} και επομένως χρησιμεύει ως επίδειξη του δυναμικού σε κάθε έναν μας. Αυτό από μόνο του είναι λόγος εορτασμού αλλά και αίσθημα ευθύνης.

Ως «Θεάνθρωπος» «περιέλαβε στη συνείδησή του ολόκληρο τον κόσμο των ανθρώπων [...] [και] ενώθηκε με την ανθρωπότητα»,² χρησιμεύοντας ως η φωνή της ανθρώπινης συνείδησης που απευθύνεται σε ανώτερα πνευματικά πεδία.

Οι διδασκαλίες υποδηλώνουν ότι η ανθρωπότητα ως σύνολο υπόκειται στη μύηση της γέννησης της Χριστικής Αρχής στην καρδιά.

Αυτό σημαίνει ότι γιορτάζουμε σήμερα όχι μόνο μια εξωτερική μορφή του Χριστού, αλλά την ανάδυση της Χριστικής συνείδησης μέσα στη συλλογική ανθρώπινη εμπειρία, η οποία ενσωματώνει την επίλυση της θεμελιώδους δυαδικότητας μεταξύ πνεύματος και ύλης, θεϊκού και ανθρώπινου — τον απώτερο στόχο εξέλιξης της ανθρωπότητας. {Lucis Trust #271149} Ο Χριστός αντιπροσωπεύει την επιτυχή ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας στην οποία όλη η ανθρωπότητα υποβάλλεται, καθώς και αυτή καθαυτή τη διαδικασία.

Σχετίζεται άμεσα με τον συμβολισμό των Διδύμων, της διάλυσης «όλων των ζευγών των αντιθέτων» — «της αναγωγής της δυαδικότητας σε μια ρευστή σύνθεση». Οι Δίδυμοι κυβερνούν όλα τα ζεύγη των αντιθέτων του ζωδιακού, συντηρώντας τη μαγνητική αλληλεπίδραση μεταξύ τους, [...] [διευκολύνοντας] την μετουσίωσή τους σε ενότητα, διότι τα

¹ Αλίκη Μπέιλη - *Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας*, σ. 164

² Αλίκη Μπέιλη - *Από τη Βηθλεέμ στο Γολγοθά*, σ. 96

δύο πρέπει τελικά να γίνουν Ένα».³ Αν και μπορεί να φαίνεται απλό εννοιολογικά, αυτή η σχέση είναι πολυεπίπεδη και αρκετά βαθιά.

Ο εξωτερικός κυβερνήτης των Διδύμων, ο κυβερνήτης της προσωπικότητας, είναι ο Ερμής, «ο φτερωτός αγγελιοφόρος των Θεών». Είναι υπεύθυνος για την δόμηση της Γέφυρας του Ουράνιου Τόξου ή Ανταγκάρανα, «που συνδέει τον κατώτερο και τον Ανώτερο Νου». {Ruth Hadikin, 2012 #237243}. Μέσω του Ερμή «μαθαίνουμε να συνδεόμαστε και να επικοινωνούμε με τον Ανώτερο Εαυτό μας και να ακούμε το πνευματικό μας κάλεσμα», αλλά και «να συντονιζόμαστε με την ανώτερη συνείδηση και να αντιλαμβανόμαστε τον Θείο Σκοπό μας». {Ruth Hadikin, 2016 #260835}

Σε επίπεδο ψυχής, που αποτελεί το κατεξοχήν εστιακό σημείο κάθε ζηλωτή και μαθητή μέχρι την Τρίτη Μύηση, κυβερνήτης των Διδύμων είναι ο πλανήτης Αφροδίτη, ένας πλανήτης που συνδέεται με την Πέμπτη Ακτίνα της Συγκεκριμένης Επιστήμης.

Εσωτερικά η Αφροδίτη περιγράφεται ως η «[Αρχή της Αγάπης που αναδύεται] μέσω του νου, των ορθών ανθρώπινων σχέσεων [και] την επίλυση των πολικότητων». {BL Allison #90979} Ενώ αυτό μπορεί αρχικά να φαίνεται αντιφατικό ως προς το ρόλο της Αφροδίτης στην πνευματική αφύπνιση, η Πέμπτη Ακτίνα λειτουργεί με έναν μοναδικό τρόπο που διευκολύνει ακριβώς αυτή την αφύπνιση:

– Εμπνέει τη διάκριση, επιτρέποντάς μας να επιλέγουμε με σοφία ιδέες, καταστάσεις και ανθρώπους — υπό τον νόμο αιτίου και αποτελέσματος.

– Είναι καθοριστική στην αποκάλυψη της «επιστήμης της υπηρεσίας»,⁴ τη μελέτη και εφαρμογή του πώς η ουσιαστική φύση της ψυχής, που είναι αγάπη, εκφράζεται αυτόματα και επιστημονικά μέσω εκείνων που έχουν επιτύχει επαφή με την ψυχή. Υπό αυτό το φως, η Αγάπη δεν συνιστά το κίνητρο για υπηρεσία — είναι υπηρεσία όταν κατανοείται σωστά και αποτελεί, ως εκ τούτου, την ευθεία οδό προς επίλυση της δυαδικότητας.

– Υπηρετεί την Τέταρτη Ακτίνα στον ψυχικό της σκοπό να επιτύχει αρμονία μέσω διαμάχης «που είναι δυνατή μόνο μέσω της αγωνίας διαδοχικά παρουσιαζόμενων επιλογών». Όταν παρουσιάζονται αυτές οι επιλογές, η «διακριτική νοημοσύνη της Πέμπτης Ακτίνας [...] [παράγει] τελικά την αίσθηση των αληθινών αξιών, το όραμα του ιδεώδους και την ικανότητα να διακρίνει την πραγματικότητα πίσω από τη παρεμβαλλόμενη γοητεία».⁵

Η Πέμπτη Ακτίνα είναι ως εκ τούτου βαθιά επιδεκτική στην ενέργεια της Αγάπης-Σοφίας και «στη συγχώνευσή της με την αγαπητική όψη [στην οποία δίνουμε το όνομα “σοφία”], επειδή όλη η σοφία είναι γνώση που αποκτάται από την εμπειρία».⁶ Η εμπειρία, ορθά μετουσιωμένη, δημιουργεί μια «επίγνωση της Αγάπης, όχι ως ιδέα, αλλά ως ζώσα ενέργεια» και μετασχηματίζει την πνευματική κατανόηση σε βιωμένη σοφία μέσω της διακριτικής της λειτουργίας, αναγνωρίζοντας την υποκείμενη ενότητα κάτω από τη φαινομενική ποικιλία.

Τέλος, αλλά εξίσου σημαντικό, ο Ιεραρχικός κυβερνήτης των Διδύμων ή η Ενάδα, είναι η ίδια η Γη. Ουσιαστικά, μέσω των Διδύμων η Ανθρωπότητα εκπληρώνει τον Θείο σκοπό της ως

³ Αλίκη Μπέιλη - *Εσωτερική Αστρολογία - Μια Πραγματεία για τις Εφτά Ακτίνες III*, σσ. 347-348

⁴ Αλίκη Μπέιλη - *Μαθητεία στη Νέα Εποχή*, σ. 542

⁵ Αλίκη Μπέιλη - *Εσωτερική Ψυχολογία I - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων I*, σ. 343

⁶ Αλίκη Μπέιλη - *Οι Ακτίνες και οι Μνήμες - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων V*, σ. 592

θεματοφύλακας για τη Γη και τα στοιχειακά βασίλεια, μέσω της σχέσης της με το αιθερικό σώμα, όντας «ο θεματοφύλακας της ρυθμιστικής ενέργειας και ο μεσολαβητής, όσον αφορά τα βασικά ουσιώδη, ανάμεσα στην ψυχή και σώμα».⁷

Η παμπεριεκτική αιθερική δομή που υπόκειται όλων των μορφών μέσα στο ηλιακό σύστημα ενεργοποιείται και συγκρατείται σε συνοχή από μια δύναμη ζωής, υποκείμενη στην επίδραση ενός από τα «μέρη» της, από έλλειψη καλύτερης λέξης, δηλαδή του αιθερικού σώματος της ανθρωπότητας ως σύνολο.

Οποιαδήποτε πρόοδος, από πλευράς ανθρωπότητας, όσον αφορά την ολοκλήρωση της ψυχής με το ισοδύναμό της αιθερικό σώμα, επηρεάζει ολόκληρη την πλανητική αιθερική δομή η οποία, όντας η τελική γνωστή κυανοτυπία στη διαδικασία εκδήλωσης του πνεύματος στην ύλη, επιφέρει ουσιαστικές φυσικές αλλαγές στον ίδιο τον πλανήτη και σε όλα του τα βασίλεια.

—

Ο δεσμός μεταξύ των Διδύμων, του Χριστού και της Δεύτερης Ακτίνας της Αγάπης-Σοφίας, της δεύτερης όψης της θειότητας και της ενέργειας επάνω στην οποία βασίζεται το ηλιακό μας σύστημα, είναι ισχυρός. Στην «Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων» τόμος III, βρίσκουμε το ακόλουθο απόσπασμα:

*«[Η] υποκείμενη αγάπη της Θειότητας προσεγγίζει το ηλιακό μας σύστημα πρωτίστως μέσω των Διδύμων, οι οποίοι σχηματίζουν μαζί με τον αστερισμό της Μεγάλης Αρκτου και τις Πλειάδες, ένα κοσμικό τρίγωνο. Αυτό είναι το τρίγωνο του κοσμικού Χριστού και είναι το εσωτερικό σύμβολο πίσω από τον κοσμικό Σταυρό. Πάντα το αιώνιο τρίγωνο θα βρίσκεται πίσω από την τετραπλή φαινομενική εμφάνιση».*⁸

Η τετραπλή φαινομενική εμφάνιση είναι, φυσικά, η υλική εκδήλωση του Κοσμικού Σταυρού που είναι γνωστός σε εμάς ως ο κόσμος των μορφών και εμφανίσεων, όπως εκδηλώνονται στον φυσικό κόσμο. Οι Δίδυμοι εσωτερικά ελέγχουν την καρδιά του ηλιακού μας συστήματος και τον παλμό της ζωής που συντηρεί όλα όσα υπάρχουν και επομένως συνδέεται με την καρδιά του Ήλιου.

Αυτή η πανσέληνος των Διδύμων είναι συνεπώς τόσο ένας εορτασμός της Χριστικής αρχής όσο και μίας από τις κύριες διδασκαλίες της — αυτή της Αγάπης.

Στο πλαίσιο των διδασκαλιών του Θιβετανού, η Αγάπη ορίζεται ως η θεία ποιότητα που έλκει όλες τις μορφές μαζί, δημιουργεί σχέσεις μεταξύ όλων των όντων και ενεργοποιεί την εξελικτική πρόοδο. Δεν πρόκειται για συναίσθημα, αλλά μάλλον για μια κοσμική αρχή μαγνητικής έλξης και ενοποίησης.

Αυτό που είναι πιο ενδιαφέρον και συχνά λησμονείται είναι ότι, πάλι σύμφωνα με τον Θιβετανό, η Αγάπη «είναι μια όψη της θέλησης [...] Είναι η θέληση να σύρει στον εαυτό της ή η θέληση να ελκύσει στον εαυτό της και αυτή τη θέληση, όταν ασκείται σε ό,τι δεν είναι υλικό, την αποκαλούμε, αντιδρώντας στο νου που διαφοροποιεί, Αγάπη».⁹

⁷ Αλίκη Μπέιλη - Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων III, σ. 352

⁸ Αλίκη Μπέιλη - Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων III, σ. 348

⁹ Αλίκη Μπέιλη - Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων III, σ. 623

Η αγάπη που επέδειξε ο Χριστός ήταν ξεκάθαρα μια όψη της θέλησης που λειτουργεί διαμέσου της Δεύτερης Ακτίνας και η οποία αποδέσμευσε στον κόσμο την κοσμική αρχή της ίδιας της αγάπης.

Το γεγονός ότι αυτή η θεία αγάπη έπρεπε να εισαχθεί στην ανθρωπότητα μέσω της Χριστικής αρχής, τόσο τέλεια συνδεδεμένης με τις ενέργειες που ρέουν μέσω του αστερισμού των Διδύμων, θα μπορούσε πάλι κάποιος να υποστηρίξει, ότι μοιάζει κάπως παράδοξο.

Οι Δίδυμοι, με τον ισχυρό συνειρμό της δυαδικότητας, σίγουρα παίζουν σημαντικό ρόλο στην πορεία προς την αγάπη —μέσω της Πέμπτης Ακτίνας και της ικανότητας διάκρισης και συνταύτισης, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως— αν και κάποιος θα μπορούσε να υποθέσει ότι η έννοια της κοσμικής, θείας αγάπης θα ήταν εξ ορισμού αντίθετη με τη δυαδικότητα —άλλωστε, η ενότητα και η δυαδικότητα μοιάζουν αντίθετες έννοιες.

Μια λεπτοφυής αλλά σημαντική διάκριση που θα μπορούσε να παρέχει κάποια διαύγηση σε αυτό το παράδοξο υπάρχει στην *Εσωτερική Αστρολογία* της Αλίκης Μπέιλη - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων Τόμ. III:

«[Ο] λόγος που η Αφροδίτη είναι σε έξαρση στους Ιχθείς έγκειται στη σχέση των Ιχθύων με το ζώδιο των Διδύμων, του οποίου η Αφροδίτη είναι ο εσωτερικός κυβερνήτης και επίσης στο γεγονός ότι η Αφροδίτη είναι το άλλο εγώ της Γης και συνδέεται στενά με το ανθρώπινο βασίλειο. [...] Οι δύο ιχθείς στους Ιχθείς συνδέονται μεταξύ τους [...] και αυτό συμβολίζει την αιχμαλωσία της ψυχής από τη μορφή, πριν την εμπειρία πάνω στο Σταθερό Σταυρό. Οι δίδυμοι στους Διδύμους συμβολίζουν την ίδια βασική δυαδικότητα, αλλά η εμπειρία των πολλών μεταβαλλόμενων ενσαρκώσεων έκανε το έργο της και η Ταινία (που συνδέει τους δύο ιχθείς) βρίσκεται σε διαδικασία διάλυσης, γιατί μέρος του έργου του Πλούτωνα είναι να “κόβει το νήμα που συνδέει τις δύο αντιτιθέμενες ζωές”».

Το κόψιμο «του νήματος που συνδέει τις δύο αντιτιθέμενες ζωές», έτσι ώστε να μπορούν να επανενωθούν και πάλι συνειδητά και ως πράξη αγάπης, μπορεί να σχετιστεί με τον διαχωρισμό μεταξύ πνεύματος και ύλης, έναν διαχωρισμό που επινοήθηκε έτσι ώστε, και εμείς να μπορούμε να απολαμβάνουμε αυτή την ελευθερία, την ελευθερία να αγαπάμε — γιατί, για να αγαπά κάποιος πραγματικά, πρέπει να είναι ελεύθερος να ενεργεί σύμφωνα με τη θέλησή του.

Φιλοσοφικά μιλώντας, η δυαδικότητα και η ενότητα προσδίδουν νόημα η μία στην άλλη, όταν τις επεξεργάζεται ο ανθρώπινος νους. Σε μια συνείδηση όπου κυριαρχεί η δυαδικότητα δίνεται κατ' αυτό τον τρόπο μια ελευθερία θέλησης και επιλογής, που προφανώς δεν θα χρειαζόταν αν κάποιος βρισκόταν σε κατάσταση πλήρους αγάπης και ενότητας.

Η στιγμή που το στέμμα αυτής της ελευθερίας δέχεται το πρώτο του φως συμβολίζεται από τους Διδύμους, τους δύο αδελφούς στο φως, όπου *«υπάρχει [...] μια σαφής σχέση μεταξύ [τους] [...] αλλά δεν υπάρχει η συνδετική ταινία και σε αυτή τη σχέση λανθάνει η ελεύθερη επιλογή και η αυτοδιάθεση»*.¹⁰

Στους Διδύμους, πάλι, μόλις κάποιος απελευθερωθεί από τα δεσμά του και λίγο πριν ασκήσει τη θέλησή του προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, δίνεται μια στιγμή για στοχασμό σχετικά με το αν η επόμενη σκέψη, λέξη, δράση, συναίσθημα, θα είναι μια έκφραση αγάπης, αλήθειας και σοφίας, μια έκφραση καλής θέλησης. Τέτοια είναι η φύση των ενεργειών από τις οποίες

¹⁰ Αλίκη Μπέιλη - Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων III, σ. 126

επιδιώκουμε να εμπνευστούμε σήμερα — η σαφήνεια και η ελευθερία να επιλέξουμε την αγάπη, ως μια πράξη θέλησης, ακολουθώντας το παράδειγμα του Χριστού.

Η ελευθερία επιλογής της αγάπης και της ενότητας στην εσωτερική αστρολογία θα πρέπει να φτάσει στο απόγειό της με τα «δώδεκα αντίθετα [να γίνονται] τα συγκερασμένα έξι, [...] την συγχώνευση στη συνείδηση των πολικών αντιθέτων».

Έχει ενδιαφέρον ακόμη, ότι ο Ιεραρχικός κυβερνήτης των Διδύμων, η Γη, είναι επίσης ο εσωτερικός κυβερνήτης του πολικά αντίθετου ζωδίου των Διδύμων, του Τοξότη. Αυτοί είναι οι μόνοι δύο αστερισμοί που κυβερνώνται από τη Γη, «ένα γεγονός [...] μέγιστης σημασίας, που δημιουργεί μια ασυνήθιστη κατάσταση [...] και μια μοναδική σχέση».

Θα μπορούσαμε να σταματήσουμε προς στιγμή για να εξετάσουμε τον ισχυρό συμβολισμό του βέλους του Τοξότη, το οποίο αντιπροσωπεύει την έφεση προς τον πνευματικό στόχο, την προσήλωση της επιθυμίας του ζηλωτή που στοχεύει στην αλήθεια. Κατόπιν, θα μπορούσαμε να ανακαλέσουμε στη μνήμη τη διαδρομή μετάδοσης της ενέργειας της Δεύτερης Ακτίνας στο ηλιακό μας σύστημα:

Αν και ο αστερισμός των Διδύμων είναι ο κατεξοχήν αγωγός, η ενέργεια της Αγάπης-Σοφίας μάς μεταδίδεται επίσης μέσω της Παρθένου, εσωτερικά κυβερνώμενης από τη Σελήνη (που καλύπτει τον Ήφαιστο) και μέσω των Ιχθύων που, όπως ήδη αναφέρθηκε, κυβερνώνται εξίσου εσωτερικά όσο και Ιεραρχικά από τον Πλούτωνα.¹¹

Ο Πλούτωνα είναι διαβιβαστής «Πρώτης Ακτινικής ενέργειας, [...] το ζώδιο της μαθητείας του ανθρώπου που είναι έτοιμος για τη συγχώνευση, η οποία επέρχεται δια της επιρροής των ιερών πλανητών»¹² και το αστρολογικό του σύμβολο είναι το προς τα επάνω βέλος. «Το βέλος του Θεού διαπερνά την καρδιά και ο θάνατος λαμβάνει χώρα», επισημαίνει η Αλίκη Μπέιλη στην *Εσωτερική Αστρολογία*, αναφερόμενη στο βέλος που εκτοξεύεται από την ψυχή και επιφέρει τον θάνατο της προσωπικότητας, σηματοδοτώντας την επίτευξη συγχώνευσης.

Οι παραλληλισμοί δύσκολα παραβλέπονται και οι συνειρμοί συγκλονίζουν: Ο ζηλωτής, ενσαρκωμένος στο σύμβολο του Τοξότη που κυβερνάται στο επίπεδο της ψυχής από τον πλανήτη Γη, στρέφει το βέλος του προς το πνεύμα. Η ψυχή, μέσω της ενέργειας της Πρώτης Ακτίνας του Πλούτωνα, ρίχνει ένα βέλος που διαπερνά την καρδιά για να φέρει τον θάνατο στη χωριστικότητα. Απέναντι από τον Κένταυρο, οι Δίδυμοι — σύμβολο της δυαδικότητας και του απώτερου στόχου της συγχώνευσης, κυβερνώνται στο επίπεδο της ψυχής από την Αφροδίτη, το alter ego της Γης, και ιεραρχικά από τη Γη...

Εγώ και alter ego, πολικά αντίθετα, ψυχή και ύλη, μονάδα και ψυχή, αδελφοί στο φως, εμφανίζονται για μια στιγμή σαν σε ένα δωμάτιο με καθρέφτες, όπου το ένα εμφανίζεται ως πολλά, όπου τα βέλη που στρέφονται το ένα προς το άλλο μπορούν μόνο να χρησιμεύσουν για να συντρίψουν την πλάνη και να αποκαλύψουν το τελικό γεγονός ότι όλα είναι όντως ένα, σε αδιάρρηκτη σύνδεση.

Αν επρόκειτο να επιχειρήσουμε ένα ακόμα βήμα, εισχωρώντας βαθύτερα στις ποιοτικές αποχρώσεις της αρχής της αγάπης του κοσμικού Χριστού και πώς επηρεάζει την ανθρωπότητα ειδικά σε σχέση με το ετήσιο σημείο που βρισκόμαστε τώρα, θα χρειαζόταν να θυμηθούμε την

¹¹ Αλίκη Μπέιλη - *Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων III*, σ. 86

¹² Αλίκη Μπέιλη - *Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων III*, σ. 509

είσοδο του Πλούτωνα στο ζώδιο του Υδροχόου στα τέλη του 2024, όπου θα παραμείνει μέχρι το 2043.

—

Η είσοδος του Πλούτωνα στον Υδροχόο τις παραμονές του 2025 συμπίπτει με την ολοκλήρωση του «Σταδίου του Προδρόμου», το αποκορύφωμα της επιταχυνόμενης διαδικασίας υποκατάστασης και αντικατάστασης που οδηγεί στην «πύλη που συμβολικά στέκει ανάμεσα στην ανθρωπότητα και την Ιεραρχία»,¹³ ένα στάδιο που η Αλίκη Μπέιλη στην *Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, γραμμένη μεταξύ 1934 και 1949, δήλωσε ότι ήταν σε πλήρη εξέλιξη και θα ολοκληρωνόταν μέχρι το έτος 2025.

Το γεγονός ότι οι δύο ημερομηνίες συμπίπτουν σε καμία περίπτωση δεν υποδηλώνει απλή σύμπτωση, εκτός αν κάποιος επιλέξει να παραβλέψει την πληθώρα των συμβολισμών, συγχρονισμών και γεγονότων που εκτυλίσσονται στην παγκόσμια αρένα σήμερα, αγνοώντας ξεκάθαρα το ορατό ρεύμα νέων ενεργειακών συχνοτήτων, που κάποιοι αισθάνονται συνειδητά και όλοι οι υπόλοιποι υποσυνείδητα.

Η Πρώτη Ακτίνα της θείας βούλησης, που λειτουργεί μέσω της ομαδικής συνείδησης του Υδροχόου, αφυπνίζει την ανθρωπότητα στο γεγονός ότι οι όποιες φαινομενικές διαφορές είναι απλώς αντανάκλασεις σε ένα σπίτι γεμάτο καθρέφτες — και ότι αφού σπάσουν οι καθρέφτες, όλα όσα υπάρχουν είναι ένα. Ενεργεί ως ο μέγας αποκαλυπτής, φέρνοντας την πλάνη «μπροστά στα μάτια των ανθρώπων, ώστε οι τελευταίοι να δουν καθαρά και να επιλέξουν ορθά». Ο εθνικισμός, ο υλισμός και οι ταξικοί διαχωρισμοί που προηγουμένως φαίνονταν τόσο συμπαγείς αποκαλύπτονται ότι είναι πέπλα της μάγια που συσκοτίζουν τη μια αλήθεια μετά την άλλη, μέχρι τη θεμελιώδη αλήθεια ότι «μία θεία ζωή διαπερνά και ζωοποιεί τη μία ανθρωπότητα».

Όταν το βέλος του Πλούτωνα διαπεράσει την καρδιά, δεν είναι τη σάρκα που διαπερνά αλλά την πλάνη. Όταν η συνείδηση αφυπνίζεται στην αληθινή της φύση ως ένα με το όλον, ο ξεχωριστός εαυτός που δημιούργησε αυτούς τους διαχωρισμούς απλώς παύει να υπάρχει — όχι επειδή καταστράφηκε, αλλά επειδή δεν ήταν ποτέ πραγματικός. Αυτό που παραμένει είναι αυτό που πάντα ήταν: το ενιαίο πεδίο της αγάπης-σοφίας που επιζητά να εκφραστεί μέσω ορθών σχέσεων και καλής θέλησης.

Ο «θάνατος» που φέρνει ο Πλούτωνα είναι ο θάνατος της πλάνης του διαχωρισμού, επιτρέποντας στην ανθρωπότητα να «αναγεννηθεί» στην ομαδική συνείδηση και τη συλλογική παγκόσμια υπηρεσία — την καθαυτή ουσία της Χριστικής αρχής, μια έκφραση της ανιδιοτελούς θείας αγάπης ως μία πράξη της θέλησης.

—

Κάθε στιγμή στη ζωή είναι ξεχωριστή, η κάθε μία για τους δικούς της λόγους. Αυτή η στιγμή, αυτή η μέρα, αυτή η Πανσέληνος στους Διδύμους, αξίζει να θεωρηθεί ότι ξεχωρίζει από τις υπόλοιπες και ίσως περισσότερο από άλλες. Σύμφωνα με τις Διδασκαλίες, αυτό το τρέχον έτος, το 2025, είναι ένα έτος κατά το οποίο οι Διδάσκαλοι της Σοφίας, η Πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη μας, θα συγκεντρωθούν σε κονκλάβιο, όπως κάνουν πάντα στο 25ο έτος κάθε αιώνα. Η τελευταία φορά που συγκεντρώθηκαν ήταν το 1925. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό γεγονός της εποχής μας, το οποίο δεν γνωρίζουν πολλοί άνθρωποι. Ο αντίκτυπος των

¹³ Αλίκη Μπέιλη - *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σ. 529

αποφάσεων που θα λάβουν είναι εξαιρετικής σημασίας για την Ανθρωπότητα.

Σε αυτά τα εκατονταετή διαλείμματα, η Ιεραρχία συνέρχεται σε κονκλάβιο για να εξετάσει τις ανάγκες όχι μόνο του ανθρώπινου βασιλείου, αλλά και του ζωικού, του φυτικού και του ορυκτού βασιλείου. Γίνεται αξιολόγηση της εξελικτικής προόδου, καθώς και των σημείων κρίσης που έχουν προκύψει όπου υπάρχουν μπλοκαρίσματα στη ροή της πνευματικής ενέργειας.

Οι διδασκαλίες επισημαίνουν ότι η πνευματική θεώρηση βλέπει το πέρασμα του χρόνου σε πολύ μεγαλύτερους κύκλους από ό,τι ο ανθρώπινος νους και εγκέφαλος. Οι πνευματικές ενέργειες που απελευθερώνονται μέσα από αυτά τα κονκλάβια πυροδοτούν αποτελέσματα που λειτουργούν στον δικό τους χρόνο, πλην όμως ο αντίκτυπός τους είναι πραγματικός και ουσιώδης. Στο βιβλίο *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας* διαβάζουμε ότι φέτος «θα τεθεί κατά πάσα πιθανότητα η ημερομηνία για το πρώτο στάδιο της εξωτερίκευσης της Ιεραρχίας». ¹⁴ Τι ακριβώς σημαίνει αυτό για όλους μας, δεν μπορούμε παρά να προσπαθήσουμε να το φανταστούμε.

Αυτό που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι όλοι μας, ο καθένας με τον τρόπο του αλλά επίσης, ακόμη πιο σημαντικό, όλοι μαζί ως όμιλος, έχουμε τον δικό μας ρόλο να διαδραματίσουμε στη διαμόρφωση του σκηνικού αυτής της μεγάλης πνευματικής διαδικασίας.

Επιτρέψτε μου να κλείσω παραθέτοντας ένα εξαιρετικό απόσπασμα από το Αρχαίο Σχόλιο, που συνηχεί ιδιαίτερα με την ενέργεια της αποψινής Πανσελήνου των Διδύμων:

*«Ο Υπερβατικός είπε: Είμαι μόνος. Πρέπει να σηκωθώ και να αναζητήσω με αδιάκοπη ορμή, εκείνο που φέρνει συμπλήρωση, ολοκληρώνει τον κύκλο μου, εντείνει τη Ζωή μου και με κάνει αληθινά Έναν και αυτό επειδή αναγνωρίζω τους Δύο. Πρέπει να έχω ενότητα με τον άλλο μου εαυτό, τον εαυτό που νιώθω αμυδρά».*¹⁵

Σας ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

¹⁴ Αλίκη Μπέιλη - *Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σ. 530

¹⁵ Αλίκη Μπέιλη - *Εσωτερική Αστρολογία - Πραγματεία επί των Επτά Ακτίων III*, σ. 624